OLIMPIADA ÎNALTIMILOR

Dr. Emil Ghibu, conducătorul sportivilor români în Mexic, răspunde întrebărilor ziarului:

- **Cit timp este necesar acomodării?**
- **Cele trei aspecte ale aclimatizării**
- **Cheia succeselor olimpice trebuie găsită acum**
- **Vom repeta succesele preolimpice?**

Intrecerile „Săptămînii preolimpice" (de fapt două săptămîni) s-au încheiat, iar participanții s-au reîntors în țările lor. Unii, poate și-au luat cîteva zile de odihnă binevenită. Alții, dimpotrivă, și-au reînceput probabil pregătirile cu și mai multă sîrguință. Este însă sigur că aceia care nu și-au permis nici un moment de răgaz sînt antrenorii, diferiții specialiști, medicii care, în zilele concursurilor din Mexic, au umplut zeci și zeci de fișe cu însemnări. Vremea selectării acestor date, a analizării și sintetizării lor, a comparațiilor și concluziilor a sosit. Va urma punerea la punct — pînă în cele mai mici detalii — a programului pregătirilor viitoare pentru ca reușita să fie deplină la marele examen olimpic din 1968. Iată de ce am solicitat tov. doctor Emil Ghibu, vicepreședinte al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, conducătorul delegației de sportivi români — participantă la concursurile preolimpice din Mexic — un interviu.

Și aclimatizare vestimentară... Antrenorul Petre Cișmigiu, Marcel Roșca (în picioare) și Ion Tripșa și-au procurat tradiționalele sombrero mexicane nu numai pentru a avea un souvenir pitoresc. Pălăriile cu boruri mari sînt indispensabile sub soarele strălucitor și puternic. Ele înlocuiesc cu mult succes umbreluțele.

— Credeți că „săptămînile preolimpice" pot constitui teste valabile pentru amplorarea unei competiții ca J. O.?

— Da. De pildă, se poate spune că specialiștii noștri se află în posesia elementelor principale de rezolvare a feluritelor probleme pe care le ridică aclimatizarea, adaptarea la mare altitudine. Participarea la cele trei competiții preolimpice, și mai ales la cea din 1967, a fost deosebit de folositoare pentru concretizarea, închegarea diferitelor opinii metodice și medico-sportive privind pregătirile pentru J. O. Datele obținute de cei doi medici — Ionel Stănescu și Ion Artănescu, prin controale directe zilnice ca și cele rezultate din colaborarea cu clinicile mexicane — care ne-au pus la dispoziție aparatura adecvată pentru efectuarea unor cercetări mai complexe — au făcut ca antrenorii noștri să dispună de indici obiectivi de dirijare a pregătirilor, de dozare a eforturilor. Interesant este faptul că observațiile tehnicienilor privind comportarea în timpul antrenamentelor și performanțele înregistrate cu acest prilej, au coincis — cu mici excepții — cu datele controlului medical referitoare la starea generală a organismului și la capacitatea de efort a sportivilor. În ceea ce privește clima, ea este prielnică realizării unor performanțe bune de către sportivii români, fiind asemănătoare cu cea din lunile de vară din munții noștri: dimineața și seara — răcoare, iar în timpul prînzului — cald (peste 30°C). Este vorba, însă, de o căldură plăcută, de loc sufocantă sau umedă. Nici alimentația nu a reprezentat vreo dificultate. Sportivii noștri au consumat alimente cu care sînt obișnuiți și în țară și rezultatele obținute confirmă că s-a procedat bine astfel.

— Cum apreciați valoarea celorlalte delegații sportive?

— Loturile celor 56 de țări prezente în Mexic au fost foarte diferite ca valoare și număr. Cîteva cifre: Cuba 170 de sportivi la 12 ramuri, Japonia 146 (10), Polonia 62 (9), R. D. Germană 105 (12), U.R.S.S. 160 (15), S.U.A. 170 (9), Franța 119 (10), Ungaria 125 (13), R. F. a Germaniei 45 (8), Italia 107 (15), Australia 14, Austria 12, Belgia 25, Bulgaria 55, Canada 31, Columbia 10, R. P. Mongolă 19, Nigeria 10. În general, delegațiile mai consistente au cuprins și sportivi de valori ridicate. Doar federațiile de specialitate din S.U.A. au avut și sportivi de încercare, pentru rodare, la unele probe de atletism, ca și la box.

— Care sînt observațiile cele mai pregnante în legătură cu concursurile vizionate și care va fi, după părerea dv., „cheia" performanțelor la J.O. 1968?

— O „cheie" nu poate exista. O multitudine de factori, da! Dintre aceștia, de o deosebită importanță fiecare, se detașează, totuși, trei, în ordinea următoare: a) pregătire temeinică acasă; b) rezultate superioare constante în competițiile din 1968, mai ales în cele internaționale; c) adaptare corectă la condițiile specifice Mexicului. Concluziile ultimei competiții preolimpice întăresc unele date culese în 1965 și 1966, le precizează, le detaliază. Totodată, sînt spulberate unele afirmații. De pildă, supoziția: „cu cît te antrenezi mai mult la altitudine, cu atît vei fi mai bine", nu se confirmă. Forma sportivă maximă, gradul superior de pregătire la sosirea în Mexic vor conta enorm pentru o bună adaptare. În acest fel se creează posibilitatea continuării antrenamentelor intense, ceea ce va duce implicit la o adaptare corespunzătoare eforturilor mari din competiții. Prin urmare, o pregătire bună acasă, plus o perioadă de aproximativ trei săptămîni de antrenamente în Mexic îi pot aduce pe sportiv la nivelul superior al capacității lui de efort. La majoritatea ramurilor sportive este necesar să se efectueze și o pregătire prealabilă, la altitudine, de cîteva săptămîni. Ne apare, în acest sens, pozitivă experiența luptătorilor, boxerilor și scrimerilor noștri care înainte de „Săptămîna preolimpică" s-au antrenat la altitudine. De asemenea, un alt element important pentru adaptare este somnul care ajută la refacerea organismului supus unor solicitări deosebite în condițiile altitudinii și a schimbării fusului orar. În concluzie, vorbind despre noțiunea de adaptare pot face trei distincții: 1. la altitudine; 2. la fusul orar (diferență de șapte ore și jumătate!); 3. la climă. Aceste trei elemente trebuie privite separat și, în același timp, corelate, ținînd seama că ele se influențează reciproc.

— Cum apreciați capacitatea de organizare a gazdelor viitoarelor J. O.?

— Forurile sportive mexicane s-au străduit să ofere condiții organizatorice și baze materiale corespunzătoare competițiilor de anvergură. Impresionează liniile arhitectonice, construcția unor baze sportive ca stadionul Ciudad Universitaria — unde vor avea loc întrecerile de atletism, stadionul Aztec (fotbal), noul bazin de înot aflat încă în construcție, Auditorium (gimnastică), pista de sporturi nautice de la Xochimilco. De asemenea, au fost experimentate cu succes noi materiale.

— Din punct de vedere metodic, care sînt — după părerea dv. — principalele coordonate pe care trebuie să se sprijine antrenorii în alcătuirea planurilor și stabilirea conținutului pregătirilor olimpicilor noștri?

— Antrenorii vor trebui să țină seama de: a) caracterizarea corectă, obiectivă a calităților și, mai ales, a deficiențelor fiecărui sportiv, manifestate în competițiile oficiale din acest an. Pe această bază cît și pe cerințele specifice probei (ramurii) respective se orientează planul de pregătire pe ultimul ciclu olimpic, se stabilește veriga principală care va direcționa individualizarea conținutului antrenamentelor și din care trebuie să rezulte noi salturi calitative; b) apropierea conținutului pregătirii de cerințele din concurs; c) atacarea simultană a factorilor antrenamentului în proporția cerută de fiecare probă, dublată de multilateralitatea mijloacelor de acționare; d) stabilirea justă a intensității și volumului antrenamentelor. Saltul calitativ rezultat în urma adaptării organismului la solicitări crescute se produce atît la șes cît și la altitudine atunci cînd în pregătire se folosesc excitanți optimi, exerciții aplicate în volum și intensități corespunzătoare gradului de antrenament și cerințelor de concurs; e) atenție deosebită creșterii vitezei de execuție a procedeelor tehnico-tactice sub toate aspectele ei (la lupte, scrimă, box, fotbal, volei, polo, aruncarea suliței etc.); f) de asemenea, dezvoltarea rezistenței specifice și a celei locale, pe anumite grupe musculare; g) folosirea în mai mare măsură a exercițiilor cu îngreuieri pentru dezvoltarea forței, stabilind încărcătura și numărul de repetări în strînsă concordanță cu necesitățile specifice ramurii respective; h) înglobarea odihnei, relaxării și alimentației printre elementele de bază care condiționează valorificarea eforturilor din antrenamente și concursuri; i) cultivarea dorinței — bineînțeles la sportivii cu aptitudinile necesare — de realizare a unor performanțe mari, precum și educarea puterii de luptă în competiție, învingerii greutăților, reprezintă, în multe cazuri, cheile principale ale succesului; j) folosirea curentă a datelor științifice în vederea determinării interdependenței dintre efortul din antrenament și efectele lui: efectuarea de investigații biochimice și biomotrice pentru reliefarea aspectelor biochimice ale proceselor fiziologice și, respectiv, a indicilor de evoluție a calităților motrice.

— Pentru a sfîrși, poate doriți să faceți o apreciere generală a prezenței delegației noastre în Mexic?

— Pe tot timpul șederii în Mexic, delegația română s-a bucurat de o primire foarte bună, a fost înconjurată cu o deosebită atenție de conducătorii și membrii Comitetului de organizare și de cei ai federațiilor mexicane. Ne-au fost create condiții propice de antrenament ca și de vizitare — în timpul liber — a unor locuri și instituții de cultură interesante. Pretutindeni, gazdele ne-au arătat multă prietenie, au fost curtenitoare. Presa, radioul și televiziunea din Mexic au reflectat, chiar de la sosire, activitatea, pregătirile și rezultatele sportivilor români cărora le-au fost solicitate numeroase interviuri. Într-un cuvînt, ne-am simțit bine între prieteni din Mexic. Sper că același lucru se va petrece și în anul viitor, la cea de-a XIX-a ediție a J. O.

Interviu consemnat de
C. COMARNISCHI

O îmbrățișare latină! Mexicanul Ricardo Delgado și românul Constantin Ciucă se felicită reciproc după frumoasa lor dispută mult aplaudată de public.

— În ce măsură rezultatele înregistrate cu acest prilej pot constitui elemente de comparație ale plafoanelor posibile în întrecerile olimpice propriu-zise?

— La unele ramuri sportive, concursurile au avut o certă valoare, care s-a apropiat în anumite privințe de J. O. Așa, bunăoară, la ciclism, tir, scrimă, unele categorii la box, anumite probe de atletism, înot, gimnastică, haltere, polo. Dar, un lucru este cert: J. O. au o valoare mult superioară întrecerilor preolimpice! De aceea, va fi necesară și o pregătire viitoare efectuată la un nivel ridicat, mai ales în ceea ce privește rezistența în competiții. Să nu uităm că la J.O. din 1968, la lupte vor fi de trecut mai multe tururi, la box adversarii vor fi mai numeroși, iar la atletism probele vor fi mult mai populate și se vor disputa pe un interval mai mare de timp. Ca să nu mai amintesc și de gradul mărit de dificultate ivit o dată cu prezența în toate probele a tuturor competitorilor prestigioși. Fără îndoială însă, rezultatele recente ale sportivilor români în Mexic ne fac să așteptăm cu încredere evoluțiile lor viitoare. Aceasta nu pe baza bilanțului competiției preolimpice 1967: 18 sportivi — 12 medalii, ci datorită seriozității, puterii de luptă și valorii arătate de toți componenții delegației și mai ales de Ion Baciu, Viorica Viscopoleanu, Marcel Roșca, Gheorghe Florescu, Constantin Ciucă, Viorica Dumitru, Valentina Serghei, Marian Ionescu, Constantin Manea, Simion Popescu, Șerban Ioan, Gheorghe Sencovici, Tănase Mureșanu.

Indiscutabil, fiecare dintre sportivi mai are de lucru pentru a putea emite pretenții justificate la un loc fruntaș în

Planetă de majorat

Fără a subestima semnificația clasamentelor finale la europenele de volei, turneul tinerilor „cariocas" pe meleagurile noastre, revocarea lui Teașcă din funcția de selecționer unic (non bis in idem!) — cred, totuși, că evenimentul săptămînii sportive îl constituie apariția cotidianului de specialitate într-o ținută sensibil ameliorată — ceea ce, între noi fie zis, era cazul...

Sportul de performanță ocupă în viața omenirii contemporane un loc mai important decît s-ar părea, indiferent de optica individuală asupra fenomenului. În ce mă privește, aș prefera ca majoritatea adolescenților să știe despre Walt Whitman ceva mai mult decît știe despre Cassius Clay și să consume, la rezolvarea unor ecuații, măcar atîta energie — plus, evident, încă ceva — cîtă consumă zilnic în dispute acerbe asupra unei linii de atac, cu sau fără Ion Ionescu. Lucrurile stau însă așa cum se observă, pe toate gradele de longitudine și latitudine. Nici un spectacol artistic nu va reuni o sută cinci zeci de mii de oameni pe un stadion, la Londra sau la Rio de Janeiro, nici o manifestație de alt ordin nu va atrage milioane de curioși de-a lungul șoselelor pe care se desfășoară, stagiune de stagiune, clasicele reprezentații pe bicicletă intitulate Tour de France sau Giro d'Italia.

De unde provine această fascinație (termenul mi se pare aproximativ corect), — ce o generează, o întreține, o amplifică — iată o problemă prea complicată pentru a o dezbate în paginile unui ziar de sport, chiar cu niște coloane normale. De altminteri, rîndurile de față nu-și propun nici măcar să schițeze o asemenea tentativă. Ele mărturisesc pur și simplu satisfacția — de loc singulară, presupun — pentru un act de echitate care confirmă și **în formă** integrarea sportului printre fenomenele majore ale vieții moderne. Ilustrul scriitor francez François Mauriac, spunea, în acest sens, într-o formulare definitorie „Secolul XX, acest straniu secol al sportului".

Revenind, vom admite că nu haina îl face pe om — cel puțin în principiu; recunoașteți, însă, că un bărbat în toată firea se va simți stînjenit, depersonalizat, devirilizat, aș îndrăzni să spun, văzîndu-se nevoit să arboreze zilnic un echipament de strengar în vacanță!

În sfîrșit, o chestiune ținînd de logica exprimării: consider salutară eliminarea pleonasmului intim de pe frontispiciu, deoarece am impresia că popularitatea SPORTULUI se poate dispensa, în prezent, de sublinieri inutile...

Să apreciem deci și acest detaliu, minor în aparență, dar care obligă la CONCIS și ESENȚIAL. Adică mai pe românește — scurt și cuprinzător!

DAN DEȘLIU

Astăzi, primul meci de hochei al sezonului

ROMÂNIA — ELVEȚIA

Așadar, astăzi și mîine după-amiază vom lua din nou drumul patinoarului. Vom fi martorii unei duble întîlniri internaționale care ne promite cîteva lucruri interesante.

Atenția ne va fi, în primul rînd, solicitată de noua alcătuire a reprezentativei noastre și, firește, de randamentul pe care ea îl va da în această alcătuire, impusă de concluziile trase după ultima ediție a C.M. Atunci, s-a apreciat că, pentru viitor, este necesar ca echipa să fie în parte întinerită și prin aceasta să se adauge la experiența, tehnica și calitățile tactice individuale ale unor jucători ca frații Szabo, Varga, Biro, Ionescu și Czaka forța, rezistența și viteza unor tineri hocheiști. Operația — ca să zicem așa — a început de la turneul de pregătire din Cehoslovacia și a continuat cu succes, astfel că, în prezent, lotul nostru dispune de trei perechi de fundași și trei linii de atac — toate bine omogenizate din punct de vedere valoric — ceea ce permite antrenorilor Mihai Flamaropol și Ion Tiron să facă schimbări dese (element esențial în economisirea forțelor) și cu cîte 5 jucători o dată.

Pentru primul meci, astăzi de la ora 18, cei doi antrenori ne-au comunicat că vor folosi, în linii generale, echipa care a evoluat în partidele cu Italia. Iat-o: Dumitraș, Stoiculescu — Varga, Făgăraș; Czaka, Sgîncă III; Ionescu, Basa — G. Szabo, Calamar, I. Szabo; Pană, Biro, Gheorghiu; Ștefanov, Boldescu, Ștefan. **Este posibil să mai fie utilizați, probabil mîine, fundașii** Pop și Scheau, **atacanții** Florescu **și** Moiș.

Al doilea punct de atracție al deschiderii oficiale a sezonului de hochei îl constituie, desigur, prezența pentru prima oară la București a selecționatei elveține. Hocheiul din „țara cantoanelor", în ciuda impasului prin care trece, rămîne de o certă valoare europeană. Este drept că acum echipa elvețiană a retrogradat în grupa C. Dar să nu uităm că la J.O. din 1964 a jucat în grupa A! Asemenea salturi nu pot avea ca bază decît o conjunctură de moment, pe care, se pare, hocheiștii elvețieni au trecut-o. Confirmarea o vom avea astăzi, după primul fluier al cuplului de arbitri cehoslovaci compus din Rudolf Bata **și** Jan Pasout. **(C. A.)**

3500 de spectatori au aplaudat victoria boxerilor români

Convorbire telefonică cu antrenorul Tr. Ogrinjeanu

WESEL (prin telefon). — La sfîrșitul întîlnirii dintre reprezentativele R. F. a Germaniei și României, cei 3 500 de spectatori prezenți la „Sporthalle" au răsplătit cu vii aplauze evoluția fruntașilor boxului din țara noastră, învingători cu 13—7. Ora tîrzie la care s-au încheiat meciurile nu ne-a permis să dăm amănunte despre desfășurarea acestora. O facem acum, prin intermediul antrenorului federal Traian Ogrinjeanu:

„Majoritatea partidelor au fost extrem de disputate. **Constantin Gruiescu** a încrucișat mănușile cu fostul campion european, **Freistadt.** Meciul a fost, în general, echilibrat, boxerul nostru obținînd, totuși, decizia în unanimitate. Campionul european, **Nicolae Giju,** a evoluat în stilul său cunoscut, făcînd spectacol. El a terminat partida la fel de... vijelios cum o începuse. Astfel că **Bacher** a trebuit să se recunoască învins. Timp de două reprize, **Aurel Iliescu** s-a impus net în fața lui **Seemann,** făcîndu-l pe acesta să treacă prin multe momente grele. În ultima, boxerul german a încercat să răstoarne situația, dar revenirea sa nu i-a putut convinge pe judecători. Dominat copios în primul rund, **Meindl** a încercat în următoarele trei minute să refacă, dar în repriza a treia **Bădoi** a expediat cu precizie un croșeu de dreapta care l-a trimis pe boxerul german la podea. Meindl a reluat lupta, fiind încă groggy. El a receptionat imediat un nou croșeu de dreapta, și din nou a fost trimis la podea, astfel că antrenorul său a aruncat prosopul. Avînd un plus de claritate în ultima repriză, „ușorul" **Puzika** a obținut pe merit decizia în fața lui **Antoniu.**

Constantin Ghiță și **Ion Covaci** au pierdut prin abandon (primul în repriza secundă, iar al doilea în ultima) partidele cu **Kottisch** și, respectiv, cu **Jarmer.** Sportivii noștri și-au spart arcadele, la un clinci, fiind abandonați de directorul de luptă. Tot prin rănirea adversarului a cîștigat **Manole** meciul cu **Hornig. Monea** a obținut victoria la puncte, în fața unui adversar **(Wick)** foarte rezistent, iar „duelul" dintre **Mariuțan** și **Renz** a fost deseori confuz, decizia de egalitate fiind justă".

ANTICIPAȚII

ARBITRUL INTERNAȚIONAL GH. DINESCU

Comentează etapa și... altele

Azi și mîine se dispută în București și în alte patru orașe (Constanța, Iași, Timișoara și Brașov) noi etape (a III-a la băieți și a IV-a la fete) ale diviziilor A la baschet. Am profitat de vizita la redacție a cunoscutului arbitru internațional GHEORGHE DINESCU și l-am rugat să-și spună părerea asupra întrecerilor.

„Impulsul dat de rezultatul obținut de echipa României la ultimul campionat european masculin a început să se simtă, unele formații prezentîndu-se destul de bine în acest campionat. Dintre acestea amintesc **Politehnica Galați, Dinamo București** (m) și **Voința Brașov** (f). Din programul etapei sînt de reținut cîteva partide echilibrate, pe care noi, arbitrii, și, desigur, spectatorii, le-am dori și foarte spectaculoase. Iată-le: **Dinamo București — I.C.F., Rapid — „U" Cluj** și **Politehnica Iași — Politehnica București** la băieți. **Rapid—„U" Cluj, I.C.F.—Mureșul Tg. Mureș** și **Voința Brașov—Progresul București** la fete. Ca în orice întrecere, dorința tuturor este de a dobîndi victoria, dar succesul trebuie asigurat printr-o comportare cît mai bună. Cred că este absolut necesară o conlucrare eficientă între cei trei factori care contribuie la o bună desfășurare a meciurilor: **jucători, antrenori** și **arbitri.** În acest sens, consider că antrenorii și jucătorii trebuie să se ocupe mai mult de partea tehnico-tactică a meciurilor și mai puțin de deciziile arbitrilor, deoarece aceștia depun eforturi evidente pentru sancționarea în spiritul regulamentului a greșelilor comise în teren. Ar fi de dorit să dispară definitiv de pe terenurile de baschet stările de nervozitate și tensiune, astfel ca întîlnirile să se desfășoare într-o atmosferă caldă și cu adevărat sportivă".

Celelalte meciuri ale etapei sînt: **Farul Constanța — Steaua, Universitatea Timișoara — Comerțul Tg. Mureș** (m), **Constructorul București — Crișul Oradea**

Campionatul pe echipe se apropie de finiș!

Cine va cîștiga la floretă fete?

- **MARIA VICOL (Progresul): „Vom forța victoria și cucerirea titlului!"**
- **OLGA ORBAN-SZABO (Steaua): „N-avem decît o dorință — să ne menținem în postura de campioane"...**

Simbătă seara vom cunoaște campioanele țării la scrimă, pe anul 1967. În trei probe — floretă băieți, spadă și sabie — lucrurile sînt oarecum lămurite, Steaua avînd cele mai multe șanse de cîștig. Într-o singură probă, la floretă fete, situația este ceva mai complicată. Campioana anului 1966, **Steaua,** va avea de înfruntat „4"-ul clubului **Progresul,** rivalul ei constant în ultimii ani.

Înaintea acestei veritabile finale (meciul direct dintre Steaua și Progresul va decide campioana), am purtat un scurt dialog cu protagonistele celor două echipe fruntașe.

Mai întîi, cu MARIA VICOL.

— Ce se va întîmpla simbătă?

— Vom lupta cu ardoare, în ideea de a termina competiția pe locul I.

— Este posibil?

— Cred că da. Echipa a mers bine, în ultimele etape, și cu un plus de dîrzenie din partea noastră, a tuturor...

— Cine va trage în meciul cu Steaua?

— Marina Stanca, Adriana Moroșan, Eva Palco și... eu. În funcție de situația în clasament, pînă la meciul cu Steaua, ultimul din campionat, s-ar putea să o folosim și pe Ana Ene. Vom forța victoria și cucerirea titlului!

Iată și punctul de vedere al OLGĂI ORBAN-SZABO:

— Meciurile cu Progresul au fost totdeauna strînse. Diferența de valoare dintre echipele noastre se reduce simțitor, de la an la an. Mizăm mult pe omogenitatea valorică. Ne-a adus multe satisfacții. Sperăm să ne reîmprospătăm aceste satisfacții. Mai precis, să ne menținem în postura de campioane...

Cu alte cuvinte, ambele tabere se simt puternice. Și, atunci, cine va cîștiga?

Răspunsul: simbătă în jurul orei 20. (Meciul Steaua — Progresul va începe la ora 18.30).

(t. st.)

În pragul finalei de ciclocros

Pentru ca la 26 noiembrie, la finalele campionatului național de ciclocros, toate cele 36 de locuri de start să fie ocupate, mîine au loc în întreaga țară întrecerile fazei regionale. Cine se califică? Campionii de regiuni și... 20 de concurenți din orașul București. Cam înechitabilă această distribuire a locurilor, dar... Probele de concurs — la care se decern titlurile de campioni regionali și, la 26 noiembrie, cele de campioni naționali — sînt: **juniori mici, juniori mari** și **seniori.**

Campionatul Capitalei — cel care dă mai bine de 50 la sută din finaliști — are loc mîine dimineață pe traseul complexului sportiv Metalul din șoseaua Pantelimon. Începînd de la ora 10 se va da startul în probele de completare (turism și semicurse), pentru ca apoi să ia parte la concurs juniorii mici, juniorii mari și seniorii.

Și fiindcă nu s-a renunțat la această anacronică întrecere — deși de ani de zile se cere acest lucru — să vedem cine are cele mai mari șanse de cucerire a titlului pus mîine în joc la seniori. Arbitrul Octavian Amza ni-l indică pe dinamovistul Constantin Grigore. Sîntem de acord cu părerea lui. Cine altcineva ar putea să-i răpească șansa?

Lotul național — Selecționata provinciei

DECLARAȚIILE ANTRENORILOR AL. TEOFILOVICI ȘI AL. CARNABEL

Astăzi după-amiază, rugbiul românesc face un pas hotărîtor spre reînnoirea unei tradiții pe nedrept uitate: confruntarea dintre Lotul național și Selecționata provinciei. Pregătirile pentru apropiatul examen de toamnă (meciul Franța-România) prevăd verificarea în condițiile unui joc care să solicite integral capacitățile selecționaților.

Am cerut părerea despre partida de azi antrenorilor *Al. Teofilovici* și *Al. Carnabel*. Primul, în calitate de antrenor federal, împarte cu *V. Moraru* și *D. Ionescu* responsabilitatea pregătirilor echipei naționale, iar al doilea, antrenor al „XV"-lui Farul Constanța, face parte, alături de *Gh. Drobotă* și *Al. Paloșanu*, din colectivul care a alcătuit și a pregătit Selecționata provinciei.

„Consider ca foarte binevenit prilejul de a verifica tot ce are mai bun rugbiul românesc printr-o asemenea dispută, ne-a declarat Al. Teofilovici. Cred că s-au scurs mai bine de 20 de ani de la ultima confruntare de acest gen, încît aproape că este vorba de o... premieră. Federația a analizat amănunțit comportarea selecționabililor. Victoriile la scoruri mari și maniera în care au fost realizate au arătat o creștere calitativă în ansamblu, dar au ieșit în evidență și unele carențe".

„Mă bucură mult faptul că se deschide o poartă largă pentru țesitura din anonimat a jucătorilor din provincie, ne-a spus Al. Carnabel. Avem două sarcini foarte importante. Întîi — asigurarea unei cît mai bune comportări a echipei naționale la Nantes. Apoi — pregătirea și selecționarea viitoarei echipe, cea a anului viitor, prin reîmprospătarea lotului. O asemenea verificare se apropie mult de sistemul utilizat în Franța, iar rezultatele puternicilor noștri adversari din decembrie dovedesc că el este just. Iar cînd am vorbit la plural, m-am referit la îndatorirea noastră, a tuturor antrenorilor, de a contribui la creșterea valorică a „XV"-lui României", (g. r. ș.).